

9 Νοεμβρίου, 1992

[Α.Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΧΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίων,

γ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΛΙΝΟΥΣ - ΦΛΑΣΟΥΣ - ΠΕΤΡΑΣ ΛΤΔ,
& ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5612)

5 Παράβαση των όρων της άδειας οδικής χρήσεως λεωφορείου κατά παράβαση των άρθρων 2, 5(1) (2) (5) (6), 8 (1) (2) (4), 21 (1), 22 (1) (2) και 26 (2) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου 9/82 και Κανονισμών 17 (α) (β) (γ), 19 (1) (2) (β) (3) και 28 των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Κανονισμών του 1964 - 1986 και Νόμος 166/87.

10 Ο πρώτος κατηγορούμενος, οδηγός του λεωφορείου και η δεύτερη κατηγορούμενη ιδιοκτήτρια εταιρεία εκατηγορούντο ότι παρεβίασαν την διαδρομή του λεωφορείου που καθοριζετο στην άδεια οδικής χρήσεως όταν μετέφεραν επιβάτες από το λιμάνι Λεμεσού στη Λάρνακα αντί από Φλάσου - Κατύδατα - Λευκωσία.

Οι κατηγορούμενοι αθωώθηκαν από το πρωτόδικο Δικαστήριο κατάπιν εισήγησης πως δεν απεδείχθη εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον τους για δύο λόγους:

- 15 1. Δεν παρουσιάστηκε ο κατάλογος όλων των λεωφορείων της κατηγορούμενης εταιρείας που καλύπτονταν από τη γενική άδεια οδικής χρήσεως για να αποδεικτεί πως το αναφερόμενο στην κατηγορία λεωφορείο περιλαμβανόταν σ' αυτόν και
- 20 2. Το επίδικο λεωφορείο ήταν εφοδιασμένο με άδεια με βάση την οποία μπορούσε να εκτελέσει περιοδεία τουριστικών ομάδων και μεταφορές ομάδων επιβατών σε εκδρομές καθορισμένου προορισμού.

Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας κατεχώρησε έφεση εναντίον της αθωωτικής απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο απεφάνθημε ότι η απόφαση ήταν εσφαλμένη για τους πιο κάτω λόγους:

1. Η μαρτυρία του λειτουργού του Τμήματος Οδικών Μεταφορών, αναφορικά με το είδος και έκταση της άδειας οδικής χρήσεως ήταν επαρκής σ' εκείνο το στάδιο της δίκης και κατά συνέπεια το συμπέρασμα του Δικαστηρίου πως έπρεπε να παρουσιασθεί από την κατηγορούσα αρχή η άδεια οδικής χρήσεως του αναφερόμενου στην κατηγορία λεωφορείου, που ήταν στην κατοχή των κατηγορουμένων ιδιοκτητών του ήταν νομικά εσφαλμένο. 5
  2. Σύμφωνα με τη μαρτυρία της κατηγορούσας αρχής οι επιβάτες που ήταν τουρίστες, θα μεταφέρονταν από τη Λεμεσό στο αεροδρόμιο Λάρνακας, απ' όπου θα αναχωρούσαν και συνεπώς η μεταφορά τους δεν αφορούσε περιοδεία ή εκδρομή καθορισμένου προορισμού. 10
- Η απόφαση παραμερίζεται και διατάσσεται η επανεκδίκαση της υπόθεσης από άλλο Δικαστή.* 15

Έφεση εναντίον αθωωτικής απόφασης.

Έφεση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας εναντίον αθωωτικής απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Χριστοδούλου, Προσ. Ε.Δ.) με την οποία απαλλάχτηκαν οι κατηγορούμενοι από την κατηγορία παράβασης των όρων άδειας οδικής χρήσεως λεωφορείου κατά παράβαση των άρθρων 2, 5 (1) (2) (5) (6), 8 (1) (2) (4), 21 (1), 22 (1) (2) και 26 (2) του Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου 9/82 και Καν. 17 (α) (β) (γ), 19 (1) (2) (β) (3) και 28 των Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Κανονισμών του 1964 - 1986 και Νόμος 166/87. 20

Μ. Μαλαχτού - Παμπαλλή (κα) δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον εφεσεύοντα. 30

Στ. Ιερωνυμίδης, για τους εφεσιβλήτους.

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ: Οι κατηγορούμενοι αντιμετώπισαν 35

5 ενώπιον του Ε.Δ. Λεμεσού κατηγορία για παράβαση των όρων της άδειας οδικής χρήσεως του λεωφορείου ΤΡΡ780, ενάντια στις πρόνοιες των άρθρων 2, 5 (1) (2) (5) (6), 8 (1) (2) (4), 21 (1), 22 (1) (2) και 26 (2) των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου 9/82 και Καν.17(α) (β) (γ) 19 (1) (2) (β) (3) και 28 των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Κανονισμών του 1964 - 1986 και Νόμος 166/87.

10 Ο πρώτος κατηγορούμενος ήταν ο οδηγός του λεωφορείου, ενώ η δεύτερη κατηγορουμένη η ιδοκτήτρια εταιρεία που επέτρεψε την παράνομη χρήση του. Το αδίκημα, κατά τους ισχυρισμούς της κατηγορούσας αρχής, διεπράχθη στις 19.7.91 λόγω της μεταφοράς από τους κατηγορουμένους επιβατών από το λιμάνι Λεμεσού στο αεροδρόμιο Λάρνακας, παραβιάζοντας έτσι την καθοριζόμενη στην άδεια οδικής χρήσεως διαδρομή του λεωφορείου, που είναι Φλάσου - Κατύδατα - Λευκωσία.

20 Μετά την προσκόμιση της μαρτυρίας της κατηγορούσας αρχής, ο δικηγόρος των κατηγορουμένων υπέβαλε πως δεν απεδείχθη εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον τους. Η εισήγηση έγινε αποδεκτή από το Δικαστήριο που, κατά συνέπεια, αθώωσε τους κατηγορουμένους. Το σκεπτικό της αθωωτικής απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου βασίζεται σε δύο λόγους:

25 (α) Μολονότι κατατέθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας η γενική άδεια οδικής χρήσεως όλων των λεωφορείων της κατηγορουμένης εταιρείας, εντούτοις, δεν παρουσιάστηκε ο κατάλογος των λεωφορειών αυτών, στα
30 οποία και αφορά, για να αποδειχθεί πως σ' αυτό περιλαμβάνεται και το αναφερόμενο στην κατηγορία λεωφορείο, ΤΡΡ780.

35 (β) Το Δικαστήριο είχε ενώπιόν του επιστολή του υπουργείου συγκοινωνιών και έργων, τμήμα οδικών μεταφορών, προς την κατηγορουμένη εταιρεία σύμφωνα με την οποία κάθε όχημα που είχε άδεια οδικής χρήσεως για μεταφορά επιβατών με κόμιστρο κατ' επιβάτη ή με μίσθωση

ή με σύμβαση, μπορούσε επιπρόσθετα να εκτελέσει περιο-
 δεία τουριστικών ομάδων και μεταφορές ομάδων επιβα-
 τών σε εκδρομές καθορισμένου προορισμού. Εφόσο, συ-
 μπέρανε το Δικαστήριο, το επίδικο λεωφορείο ήταν 5
 εφοδιασμένο με τέτοια άδεια, θα μπορούσε να χρησιμο-
 ποιηθεί σύμφωνα με τις οδηγίες που περιέχονται στην επι-
 στολή αυτή.

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας υποστήριξε ενώπιόν μας
 πως η απόφαση του Δικαστηρίου είναι κατά νόμο εσφαλ- 10
 μένη. Συμφωνούμε μαζί της και υιοθετούμε τους λόγους
 που ανέπτυξε στην επιχειρηματολογία της. Ο μάρτυρας
 της κατηγορούσας αρχής Κυριάκος Θεοδοσίου, λειτουρ-
 γός στο τμήμα οδικών μεταφορών, ανέφερε στην κατάθεσή
 του στο Δικαστήριο πως το λεωφορείο TFP780 είναι 15
 αγροτικό λεωφορείο, σύμφωνα δε με τους όρους της
 άδειάς του αφετηρία του ήταν η Φλάσου - Κατύδατα και
 τέρμα η Λευκωσία. Η άδεια οδικής χρήσεως εκδίδεται
 από την αρμόδια αρχή και αφορά στο συγκεκριμένο λεω- 20
 φορείο ο ιδιοκτήτης του οποίου υποχρεούται να την
 αναρτά σε αυτό. Η μαρτυρία του λειτουργού του τμήμα-
 τος οδικών μεταφορών, που βασίστηκε στα αρχεία του
 τμήματος, αναφορικά με το είδος και έκταση της άδειας
 οδικής χρήσεως που εκδόθηκε στους κατηγορουμένους,
 ήταν επαρκής σε εκείνο το στάδιο της δίκης. Κατά συνέ- 25
 πεια το συμπέρασμα του Δικαστηρίου πως έπρεπε να πα-
 ρουσιαστεί από την κατηγορούσα αρχή η άδεια οδικής
 χρήσεως του αναφερομένου στην κατηγορία λεωφορείου,
 που είναι στην κατοχή των κατηγορουμένων ιδιοκτητών
 του, είναι νομικά εσφαλμένο. 30

Αναφορικά δε με την επιστολή του υπουργείου συγκοι-
 νωνιών και έργων, στην οποία κάμνουμε αναφορά πιο
 πάνω, προφανώς διέλαθε της προσοχής του πρωτόδικου
 δικαστή ότι ο μάρτυρας της κατηγορούσας αρχής, αστυνο- 35
 μικός Α. Σταύρου, ανέφερε πως ο κατηγορούμενος οδηγός
 του λεωφορείου, στην παρουσία υπαστυνόμου, του είπε
 πως οι επιβάτες, που ήσαν Ρωσσοεβραίοι τουρίστες, θα
 μεταφέρονταν από τη Λεμεσό στο αεροδρόμιο της Λάρνα-
 κας, από όπου θα αναχωρούσαν. Δεν θα τους πήγαινε δη-

λαδή σε περιοδεία, ή σε εκδρομή καθορισμένου προορισμού.

5 Για τους πιο πάνω λόγους η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία εκρίθη πως δεν απεδείχθη εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον των κατηγορουμένων, είναι εσφαλμένη και παραμερίζεται. Διατάσσεται η επανεκδίκαση της υπόθεσης από άλλο δικαστή.

Η έφεση επιτρέπεται.